

č. 8210.

Živnostenské právo: Živn. list vydaný straně »na výrobu chladících zařízení« může vyšší úřad živnostenský podle § 146, odst. 4 živn. řádu zrušiti z důvodu, že v živn. listě není přesně určen předmět podniku ve smyslu § 12 živn. řádu.

(Nález ze dne 31. října 1929 č. 19.400.)

V ě c: Jindřich Sch. v B. proti ministerstvu obchodu o zrušení živn. listu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Zsp v Brně výnosem ze 4. května 1927 zrušila z moci úřední v základě odst. 4. § 146 živn. řádu výměr měst. rady v Brně z 9. listopadu 1912, jímž st-li byl vydán živn. list na výrobu chladících zařízení, a to z důvodu, že tímto označením není přesně určen předmět podniku ve smyslu § 12 živn. řádu, neboť třeba tento předpis nevylučuje, aby předmět podniku byl generelně označen, přece označení ono nesmí býti do té míry povšechné, aby úřadu vůbec nebylo možno posouditi, jde-li o živnost svobodnou, řemeslnou neb koncesovanou, ke kterémužto rozlišení se pojí určité důsledky stanovené živn. řádem na př. příslušnost ke společenstvu a pod. Těmto požadavkům nevyhovuje označení podniku »výroba chladících zařízení«, ježto na výrobě těchto zařízení může býti zúčastněno více živností, zpracujících dřevo a kovy.

Rozhodnutí to potvrdilo min. obch. postupem instančním nař. výnosem. — — —

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané nss uvážil:

Žal. úřad potvrdil zrušení živn. listu vydaného měst. radou v Brně a znějícího na výrobu chladících zařízení především z důvodů rozhodnutí prvé stolice, t. j. proto, že vydání tohoto listu bránil nedostatek co možná přesného určení podniku dle § 12 živ. řádu, ježto výroba »chladících zařízení« může spadat do různých živností zpracovávajících dřevo a kovy. Stížnost proti tomu namítá, že označení ono není nepřesné, ježto každý řezník, uzenář a hostinský, čte-li reklamu, ví, o jakou výrobu se jedná.

Námítka tato nepostihuje však podstaty sporu, neboť při posuzování otázky, vyhovuje-li označení předmětu podniku co do přesnosti předpisu § 12 živn. řádu, nejde jen o to, zda budoucí zákazníci budou rozuměti tomuto označení, nýbrž v prvé řadě o to, zda úřad sám může již z tohoto označení samého seznati, jde-li o živnost svobodnou, řemeslnou či koncesovanou, případně která z živností vázaných na průkaz způsobilosti je míněna, aby mohl posouditi, je-li vůbec zapotřebí k opovědi průkazu způsobilosti a v jakém směru, a aby z rozlišení toho mohl také vyvoditi důsledky v příčině otázky, kterého živn. společenstva stává se opovídatel živnosti členem.

Tomuto požadavku nevyhovuje označení »výroba chladících zařízení«, neboť označení ono není tak jednoznačné, aby již z něho bylo patrné, o jakou výdělečnou činnost jde. Z vyjádření živn. korporací v řízení správním slyšených plyne, že chladícím zařízením jsou i t. zv. ledničky, t. j. dřevěné skřínky s plechovou vložkou, a dle stížnosti samé spadá

pod toto označení také zařizování celých místností za chladírny. Z označení »chladící zařízení« lze pouze seznati účel onoho zařízení, t. j. že jde o zařízení sloužící k ochlazení předmětů nebo uschování jich v chladnu, naprosto však nelze z označení toho seznati, jakými prostředky účelu toho má býti dosaženo, na čemž právě záleží, neboť jinak nelze bezpečně zjistiti, je-li výroba onoho chladícího zařízení živností řemeslnou či nikoliv.

St-I uvádí, že pod oním označením provozuje živnost svobodnou, a odvolává se na dobrozdání obch. komory, k nimž prý úřad nehleděl. Námitka tato není důvodná, neboť úřad zrušil živn. list především pro neurčitost opovězeného podniku, a v této relaci nezáleží na tom, co st-I ve skutečnosti vyrábí, nýbrž na tom, zda živn. list, pokud předmětu podnikání se týče, je do té míry určitý, aby stačil k vyřešení všech otázek, jež pro kvalifikaci živn. oprávnění st-lova mají význam. Poněvadž dle toho, co svrchu uvedeno, živn. list st-le této určitosti postrádá, nelze uznati nezákonným, když žal. úřad jej zrušil. Že by při tom nebyl hleděl i k vyjádření obch. komory, nelze ještě usuzovati z toho, že vyjádření ono ve svém rozhodnutí necituje.

St-I ostatně nemůže se důvodně dovolávati pro svůj názor ani tohoto dobrozdání, neboť z něho plyne nejvýše, že provádění »isolací v bedničkách« je živností svobodnou, nikoliv však, že živností takovou je i »výroba chladících zařízení« vůbec, naopak dobrozdání ono výslovně uvádí, že výroba t. zv. ledniček, jež rovněž spadají pod pojem chladících zařízení, přísluší oprávněným stolařům, resp. klempířům.

Poněvadž dle toho již prvý důvod, o který nař. rozhodnutí je opřeno, nepodařilo se stížnosti zvrátiti, bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 8211.

Domovské právo. — Občanství státní: * K nabytí domovského práva ve smyslu čl. 1 smlouvy mezi republikou Čsl. a Rakouskou o státním občanství a ochraně menšin ze 7. června 1920 č. 107 Sb. z r. 1921 se nevyžaduje, aby nabyto bylo v tom či onom smluvním státě nejen práva domovského, ale i státního občanství.

(Nález ze dne 2. listopadu 1929 č. 18.511/27.)

Prejudikatura: Boh. A 1065/21, 1915/23, 2343/23, 2588/23, 2915/23 a 6629/27.

Věc: Karel M. v M. (adv. Dr. Alf. Gintz z Prahy) proti ministerstvu vnitra o státní občanství.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Rozhodnutím zsp-é v Praze z 30. září 1924 1. nebylo vyhověno st-lovu odvolání z výměru osp-é v M. z 23. května 1924, jímž bylo rozhodnuto, že důsledkem čl. 1. Brněnské smlouvy ze 7. června 1920 č. 107 Sb. z r. 1921 pozbyl dom. práva v M. a tím i státního občanství čsl., ježto nabyt dne 17. června 1919 dom. práva ve Štýrském Hradci, takže jsou neplatny dom. list obce M., jakož i trojí potvrzení této obce o st-lově dom. právu a 2. bylo vysloveno, že se